

Krakers, zijn jullie daar nog?

Na kraakverbod grijpen politie en justitie sneller in

De Wet kraken en leegstand maakte in 2010 van krakers criminelen. Wat is er overgebleven van de kraakbeweging en heeft de leegstandswet gewerkt?

Door: Wietse Pottjewijd 12 maart 2016, 02:00

Ooit trad Pink Floyd hier spontaan op, nu houden ze in de Vondelbunker kraaksprekuren. Ik ben hier naartoe gekomen omdat ik wil weten wie de krakers van nu zijn. Kraken is sinds 2010 verboden. Wie gaan er toch mee door en waarom? Hoe makkelijk is het nog om te kraken? Zo makkelijk dat ik zelf mee kan kraken? In de atoomkelder onder de Vondelbrug

wachten vier jongeren me op. Een jongen met een laptop op schoot stelt zich voor als Maks. Ik vertel dat ik journalist ben. 'Je weet dat krakers niet graag met de pers praten?', zegt Maks. 'Slechte ervaringen?', reageer ik, terwijl er boven ons een tram over de brug dendert. 'Heel slecht.'

Met enige tegenzin verzekert Maks me dat er nog geregeld wordt gekraakt, al wil hij niet ingaan op aantallen. 'Niet meer zoveel als in de jaren tachtig.' Hij zal overleggen of ik kan meedoen aan een kraak.

[Het Utrechtse ACU \(Auto Centrale Utrecht\) werd veertig jaar geleden gekraakt. © Wietse Pottjewijd](#)

Bij een volgende ontmoeting op een terras vraag ik waar de argwaan vandaan komt. Maks steekt een sigaret op.

'Al meer dan tien jaar worden krakers alleen maar negatief in de media gebracht. Kijk alleen al naar de termen die worden gebruikt. Een krakersbolwerk, wat betekent dat?' Hij stelt de vraag nogmaals, nu aan een vrouw naast ons. 'Een soort samenwerking? Een samenzwering? Het heeft in ieder geval een negatieve lading', antwoordt ze. 'Zie je wel', zegt Maks. 'De media besteden alleen aandacht aan sensatie. De kraak, maar nooit de gedachte achter de kraak.'

Maks maakt het de media, mij in dit geval, ook niet eenvoudig. Hij waarschuwt dat ik bepaalde - in mijn ogen onschuldige - dingen niet mag opschrijven en op vragen over de kraakbeweging gaat hij niet in. Eric Duivenvoorden, kraakhistoricus en ex-kraker, herkent die houding wel. 'Je wilt niet afhankelijk zijn van buitenstaanders en dat gebeurt wel als je bezig bent met je verhaal in de pers. Je geeft je lot een beetje uit handen, terwijl je als kraker juist constant bezig bent om alles in eigen hand te houden.'

Erfenis van de kraakbeweging

Echte kraakpanden zie je nog zelden. Veel werden er gesloopt of verbouwd tot restaurants of appartementen, zeker sinds het kraakverbod in 2010. Maar sporen van een roemrucht verleden zijn er wel. [Zie hier de erfenis van de kraakbeweging.](#)

Idealistische krakers zoals Maks, die niet (alleen) goedkoop willen wonen maar ook protesteren tegen leegstand, huurverhogingen en het verdwijnen van sociale huurwoningen, zijn er niet veel meer. 'In Amsterdam zijn er hooguit enkele tientallen over', zegt Van Duivenvoorden. 'De meesten in die beweging zijn geen krakers meer, ze voelen zich vooral verbonden met de linkse scene en de subcultuur die in Amsterdam voornamelijk bestaat uit gelegaliseerde kraakpanden. Het zijn clubs, theaters en cafés die nog uit die scene zijn overgebleven.'

Niet lang na mijn gesprek met Maks op het terras gaat hij met vrienden een aantal woningen van een corporatie kraken als protest tegen de verkoop van sociale huurwoningen. Ik mag mee onder de voorwaarde dat ik - net als zij - anoniem zal blijven bij een eventuele arrestatie. Ook moet ik als het nodig is gebruikmaken van hun advocaat. Ik besluit de actie dan maar van een afstandje te volgen. Binnen twee weken worden ze ontruimd.

Zo gaat het vaker tegenwoordig. Sinds het kraakverbod in 2010 werd ingevoerd, grijpen politie en justitie steeds sneller in.

[Het Utrechtse ACU \(Auto Centrale Utrecht\). © Michiel de Roo](#)

De gemiddelde kraak in Amsterdam duurde in 2011 zes maanden en dat nam af tot twee maanden en twee weken in 2015. Krakers bevestigen deze ontwikkeling. Het leidt ertoe dat ze minder dan vroeger de moeite nemen om een pand op te knappen en dat kraken minder aantrekkelijk is geworden. Al blijven er uitzonderingen en worden sommige panden en terreinen al jaren gekraakt.

Hoeveel kraakpanden er in Nederland zijn, weet niemand. De woordvoerder van de Amsterdamse burgemeester Van der Laan weet wel te vertellen dat het er veel minder zijn dan vijf jaar geleden, maar cijfers over het aantal kraakpanden zijn bij de grootste tien gemeenten niet te krijgen. Wel zijn er cijfers van ontruiming en aangiftes. Vanaf de invoering van de kraakwet in oktober 2010 tot en met 2015 zijn er in de hoofdstad 851 adressen ontruimd plus nog een 'woonblok, kamp en een terrein'. Het laatste jaar was voor de politie het drukste: 220 adressen ontruimd. Onderzoeksbureau Rigo telde landelijk van oktober 2010 tot en met 2014 213 aangiftes van kraakacties. Hierbij waren 529 verdachten betrokken van wie zo'n driekwart werd vervolgd.

Meer vervolgingen

[De politie verwijdert spandoeken bij vrijplaats De Vloek in Scheveningen nadat de laatste krakers zijn opgepakt. Het terrein is geheel ontruimd. © Freek van de Berg/de Volkskrant](#)

Opvallend is de toename van het aantal krakers dat voor de rechter moest verschijnen. In 2014 239, terwijl dat er in het jaar daarvoor nog 111 waren. 'Er is een duidelijke groei waarneembaar in het aantal verdachten dat door het Openbaar Ministerie wordt vervolgd, zonder dat het

fenomeen kraken als zodanig lijkt te zijn toegenomen', schrijft minister van Justitie Van der Steur hierover in een brief aan de Kamer. Hoe dat kan? 'Wellicht speelt een grotere bekendheid van de Wet kraken en leegstand bij het publiek een rol', suggereert Rigo. Het OM is tevreden over de mogelijkheden die de wet geeft, omdat die handhaving en vervolging eenvoudiger en effectiever zou hebben gemaakt.

Afschrikwekkend effect

[In Scheveningen is het terrein geheel ontruimd. © Harry Cock / de Volkskrant](#)

'Van die wetgeving gaat vooral een afschrikwekkend effect uit', zegt kraakster Els. 'Veel mensen durven niet meer te kraken. Ook degenen die het eigenlijk goed zouden kunnen gebruiken zoals studenten en mensen die niet heel rijk zijn en toch in Amsterdam willen wonen.'

De wet heeft nog een ander effect. Omdat er meer wordt ontruimd, kiezen veel krakers ervoor om niet op te vallen en zo een snelle ontruiming te voorkomen. Autoriteiten mogen dan wel zeggen dat er minder wordt gekraakt, zeker is ook dat het deels onzichtbaar is geworden.

Els woont bijvoorbeeld samen met de studenten Leo en Arjen (gefingerde namen) op een toplocatie in het centrum van Amsterdam. Al vier maanden nu. De drie twintigers zijn al jaren bevriend en kraken niet alleen omdat ze geen betaalbare

woonruimte konden vinden. Els: 'Het gaat mij erom dat dit pand al heel lang leeg stond en huizen zijn er om in te wonen. Dus als iemand tegen mij zegt 'waarom zoek je niet gewoon een betaalbare plek in Amsterdam-Zuidoost', dan denk ik: waarom ga jij niet gewoon in het centrum wonen?'

Leo sluit zich daarbij aan: 'De standaardreactie die je krijgt als mensen weten dat je kraakt is: 'Maar dat mag toch helemaal niet meer?' Dan leg ik uit dat er ook nog zoiets als een woonrecht bestaat en dat het verhaal dus genuanceerder is.'

Het woonrecht is een Europees recht dat is vastgelegd in de grondwet en zowel rechtmatige als onrechtmatige bewoners van een pand beschermt tegen huisvredebreuk. Dus ook een kraker van een leegstaand pand. Daardoor is al vrij snel na invoering van het kraakverbod door de rechter bepaald dat het OM ontruiming van tevoren moet aankondigen, zodat krakers de kans hebben een kort geding aan te spannen en daarmee de ontruiming te laten toetsen.

Het huis van de drie vrienden ziet eruit als een doorsneestudentenwoning, al is het deels verkrot en werkt de cv-ketel niet. Stroom krijgen ze van de bovenburen, als dank schuiven de drie op hun beurt af en toe een kratje pils naar boven. Volgens Arjen vinden de buren het niet zo erg dat ze er wonen: 'Er hebben drugsgebruikers en een wietkwekerij in gezeten. De buren zijn blij dat er niet meer van die rare dingen gebeuren.'

[Vrijplaats De Vloek in Scheveningen. ©](#)

Leo denkt dat de eigenaar het pand leeg wil hebben omdat het zonder bewoners makkelijker is om er veel geld aan te verdienen. Hij rekent voor: 'Je zou het nu voor 200.000 euro kunnen verkopen, maar als de huurders weg zijn kun je vergunningen aanvragen, het pand restaureren, meerdere woonlagen samenvoegen en is het plotseling 2 miljoen waard.' Als de huurders vertrekken en de eigenaar concrete plannen heeft dan gaan de drie krakers eruit, zeggen ze.

Kraken gaat niet alleen om goedkoop wonen. 'Het klinkt misschien stom, maar de feestjes zijn leuker', zegt Els. 'Het draait er niet om geld verdienen, daardoor is de sfeer anders. Iedereen draagt bij, je bent allemaal onderdeel van het feestje en die gezamenlijkheid zorgt er ook voor dat er weinig problemen zijn. Op andere uitgaansplekken heb je vaak te maken met alleen individuen.'

Autonome vrijplaatsen

Leegstand

15,8 procent van de kantoren stond in 2015 leeg volgens DTZ Zadelhof. Dat is 7,8 miljoen vierkante meter aan kantoorvloer. In Nederland stonden in 2013 zo'n honderdduizend woningen leeg, oftewel 1,4 procent van de toenmalige woningvoorraad.

De feesten worden gehouden op 'autonome vrijplaatsen', maar sinds het kraakverbod zijn bijna alle grote kraakpanden ontruimd of gelegaliseerd. Bekende vrijplaatsen als Autonomo Centrum in Den Haag, De Valreep en Villa Friekens in Amsterdam, Voormalig Handelsgebouw in Rotterdam, Vrijplaats Koppenhinksteeg in Leiden, Ubica in Utrecht en De Vloek in Scheveningen: ze zijn allemaal ontruimd. Wel zorgen gemeenten vaak voor legale alternatieven.

Zelfs de plaatselijke Haagse Stadspartij (HSP) met haar roots in de kraakbeweging, opgericht in kraakpand de Blauwe Aanslag, kon niet voorkomen dat De Vloek moest plaatsmaken voor een 'topzeilcentrum'. Fractievoorzitter Peter Bos woonde jarenlang in de vrijplaats aan zee, maar blijkt vrij nuchter over het verdwijnen van De Vloek. 'Erg jammer, maar het hoort er een beetje bij. Je kraakt een pand en dan weet je niet hoe lang het gaat duren, ik vond het al bijzonder dat we er meer dan tien jaar hebben gezeten.'

Met het kraakverbod heeft Bos meer moeite, dat heeft veel kapotgemaakt. 'Misschien weet je als jongere nog niet precies wat je wilt in het leven en heb je niet de juiste papieren of heb je geen baan, dan kun je toch vanuit de kraakbeweging een hoop leren. Ik was zo iemand. Ik heb artikelen leren schrijven, krantjes uitgegeven, radio gemaakt en een politieke partij

opgericht. En kijk bijvoorbeeld naar de roemruchte teknoscene van Den Haag met artiesten die over de hele wereld bekend zijn. Dat is allemaal in de kraakscene ontstaan. Als dat niet meer kan dan is dat slecht voor je stad.'

Voor de voormalige bewoners van De Vloek valt het nog mee. Zij hebben een nieuwe locatie toegewezen gekregen van de gemeente, een voormalig schoolgebouw in Moerwijk. Ze mogen tien jaar in het pand blijven, maar na vijf jaar kan de gemeente de overeenkomst opzeggen en ze mogen er niet overnachten. Kraker Jonne Praat is bezig met de verbouwing. 'Ik denk niet dat kraken verdwijnt, maar het wordt wel steeds lastiger gemaakt. We moeten nieuwe, meer legale manieren vinden, zoals in Duitsland waar ze vaak jongerencentra gebruiken.' De aula van de school is perfect geschikt als concertzaal maar Praat is voorzichtig. 'Eerst maar even niet, er hangt nu nog een vergrootglas boven dit gebouw.'

Toch wordt in Den Haag nog gekraakt. In januari vonden twee kraakacties plaats in Scheveningen. De politie greep niet in en de krakers zitten er nog. Het ontruimde Autonomo Centrum heeft zo een nieuwe plek gevonden.

ADM-dorp

[Oude foto van het ADM-terrein in Amsterdam. © Hollandse Hoogte](#)

Terug in Amsterdam fiets ik naar de Amsterdamse Droogdok Maatschappij in het Westelijk Havengebied, een oude scheepswerf waar in achttien jaar een compleet dorp is ontstaan. Als je het terrein oprijdt, zie je eerst de caravans en campers van zo'n honderd stadsnomaden voordat het hek van de Amsterdamse Doe-het-zelf Maatschappij in zicht komt. De ongeveer 130 bewoners wonen in boten en zelfgemaakte huisjes, maar ook de grootste vrijplaats van Nederland dreigt te moeten verdwijnen.

'Achttien jaar geleden had ik de behoefte om iets anders te gaan doen met mijn leven', zegt bewoner van het eerste uur Suwanne Jo (niet haar volledige naam) in haar zelfgebouwde woonwagentje. 'Ik was het zat om in een maatschappij te leven met veel geld en luxe maar zonder mij gelukkig te voelen.' Ze besloot haar leven om te gooien en vertrok naar kunstenaarskolonie Ruigoord om daarna te verhuizen naar ADM, waar ze een van de eerste bewoners was.

Ik ben hier omdat ik wil weten hoe het leven is op de grootste en een van de laatst overgebleven culturele vrijhavens in Nederland. Toen ik hier eerder was, 's nachts op een feest, waren er imposante vuurspuwende stellages en livemuziek: van ska-punk tot snoeiharde techno. Overdag ziet het er allemaal wat rommelig uit. Het is een minisamenleving met zelf aangelegde wegen, huisjes opgebouwd uit leem en hout, een yurt en woonwagens. In werkplaatsen wordt gesleuteld aan oude wagens en kunstobjecten, verder is het rustig op het terrein. De meesten zijn aan het werk.

Suwanne noemt zichzelf geen kraker. 'Ik omschrijf onszelf vaak als omgekeerde krakers als reactie op het stereotiepe beeld dat mensen van krakers hebben, dat ze alles kapotmaken. Wij hebben juist alles van de grond af opgebouwd, alles was kapot toen we hier kwamen. We zijn heel open en we vinden het fantastisch als mensen hier komen en geïnspireerd raken.'

Vroeger had Suwanne alles klaarstaan voor een eventueel vertrek, maar inmiddels heeft ze haar plek uitgebreid met een bar en een terras en denkt ze niet meer aan weggaan. 'Langzamerhand heb ik deze wagen en de bar buiten in de grond verankerd, het zou allemaal wel kunnen rijden maar steeds meer graaf ik mij in. Zoals veel mensen hier, met het idee 'this is it'. We hebben ons leven gegeven aan deze plek. Zonder achterdeurtjes.'

De gevel van het grote oude gehavende kantoorpand op het ADM-terrein laat nog de sloopsporen zien die zijn toegebracht door eigenaar Bertus Lüske. Op een vroege zaterdagochtend in 1998 nam hij het heft in handen en joeg de tanden van zijn graafmachine in de voorgevel. De bewoners van het pand kwamen met de schrik vrij en Lüske kreeg een geldboete. Nadat de vastgoedhandelaar in 2003 werd geliquideerd zijn de eigendomsrechten van ADM overgedragen aan de erfgenamen van Lüske, die nu via gerechtelijke procedures proberen de bewoners alsnog weg te krijgen.

De eigenaren hebben zonder succes geprobeerd de bestemming te wijzigen en in januari is het verzoek tot ontruiming

afgewezen door de rechter. Hun plannen zouden niet concreet genoeg zijn en ontruiming zou weer kunnen leiden tot leegstand. Een opvallende uitspraak, te meer omdat sinds de invoering van de kraakwet het eigendomsrecht juist zwaarder is gaan wegen.

[Op het gekraakte ADM-terrein in het Westelijk Havengebied is in achttien jaar een compleet dorp verzezen. De grootste vrijsplaats van Nederland dreigt te moeten verdwijnen. © Harry Cock / de Volkskrant](#)

Lege wet

'We willen dat gemeenten veel meer werk maken van leegstandsbeheer'
Arie Slob van ChristenUnie

De Wet kraken en leegstand heeft kraken dus illegaal en moeilijker gemaakt maar niet onmogelijk. Hoe zit het met die andere belofte: de bestrijding van leegstand? Want dat zou er tegenover staan, dát was een belangrijk argument om het kraakverbod erdoor te krijgen. 'We willen dat gemeenten veel meer werk maken van leegstandsbeheer', zegt Arie Slob van ChristenUnie, één van de initiatiefnemers van de wet, tijdens een

uitzending van NOVA in 2009. 'Het biedt de gemeente mogelijkheden om dwangsommen uit te vaardigen die tot vele duizenden euro's oplopen.'

Tot op heden is er nog niet één boete geïnd voor leegstand. Uit onderzoek van Rigo blijkt dat in 2015 slechts acht gemeenten een leegstandsverordening hebben en dat er vijf daadwerkelijk gebruik van maken. Deze verordening zou het nieuwe instrument zijn waarmee gemeenten eigenaars van leegstaande gebouwen (geen woningen) kunnen dwingen om nieuwe huurders toe te laten, met een boete als uiterste gevolg. Alle gemeenten zeggen nu dat de kosten niet opwegen tegen de baten. Zij die er geen gebruik van maken, denken dat de uitvoering ervan te veel tijd, capaciteit en geld kost. En ook dat leegstand er niet effectief mee bestreden kan worden. De gemeenten met een verordening bevestigen dit beeld, constateert Rigo. Alleen Tilburg en Amsterdam maken als grote gemeenten gebruik van dit instrument.

'Ten eerste is het heel veel werk', legt de Amsterdamse wethouder Laurens Ivens (SP) uit. 'Een leegstaand pand moet je soms meerdere keren aanschrijven, er zitten bedenktijden tussen, noem maar op. Je gaat een enorme molen in.' De gemeente stuurt in 2014 uiteindelijk twee leegstandsbeschikkingen, maar die bleven zonder resultaat. 'Zelfs in die twee gevallen waar wij tot het uiterste zijn gegaan, is het niet gelukt. De eerste wordt eindeloos juridisch vertraagd en is nog steeds niet afgerond. Het tweede verhaal is nog teleurstellender, dat pand is leeg verkocht en we kunnen weer van voor af aan beginnen.'

De leegstandswet is volgens hem 'een lege wet'. Een woordvoerder van de gemeente Tilburg laat ook weten dat de stok achter de deur niet toereikend is.

Of het kraakverbod eraan heeft bijgedragen, is moeilijk hard te maken, maar feit is dat landelijk de leegstand de afgelopen jaren is toegenomen en de structurele leegstand - meer dan de helft van de kantorenleegstand is structureel - is volgens Rigo de laatste jaren zelfs 'sterk in omvang toegenomen'.

Die leegstand zorgt er indirect wel voor dat de idealen van de kraakbeweging in leven blijven. Het probleem blijft bestaan, de oplossing wordt alleen vaker legaal gezocht. Ook door mensen die uit de kraakbeweging afkomstig zijn.

Het nieuwe kraken

Woningbouw blijft achter

Volgens de bevolkingsprognoses van het Centraal Bureau voor de Statistiek komen er tot 2020 bijna 400 duizend huishoudens bij in Nederland. Daarna zal het aantal huishoudens gematigd toenemen. De woningproductie is achtergebleven bij de toename van het aantal huishoudens. Dit komt mede door de economische crisis en de crisis op de huizenmarkt.

Neem de website Ruimte Om Te Wonen. Hier kunnen woningzoekenden 'digitaal woonruimte kraken' door lege panden in kaart te brengen en eigenaren te benaderen. De makers van de website hebben uitgerekend dat er in Amersfoort 1.500 woningen bij kunnen komen als eenderde van de lege panden wordt getransformeerd.

'Deze ontwikkeling - bottom up - kun je zien als een aanklacht tegen het huidige systeem, net als bij de kraakbeweging destijds', zegt Ingrid de Moel, directeur van het platform Bouwstenen voor Sociaal. 'Leegstand in tijden van een toenemend woningtekort kan niet langer. Wachtlijsten van acht jaar ook niet, zeker niet nu daar ook nog de vluchtelingen bij komen.'

In Amsterdam-Oost richten krakers in 2009 de woonvereniging Soweto op, die huren betaalbaar wil houden en een alternatief wil zijn voor woningcorporaties. Ze kochten een oude leegstaande school en maakten er een woon- en werkpand met een buurtcentrum van. Nieuwland, zoals het eerste project heet, is in december geopend.

'Je kunt eindeloos kritiek hebben op woningbouwcorporaties en de overheid maar wij dachten: we kunnen het ook zelf doen', zegt Sjoerd Minnema, die vanaf het begin betrokken is bij de vereniging. De naderende invoering van de kraakwet gaf een duwtje in die richting.

Toekomstige bewoners moeten zelf een pand uitzoeken, zich verenigen en een plan maken. Soweto geeft ze advies om een hypotheek te regelen en praktische zaken aan te pakken. 'De financiering is gebaseerd op solidariteit. We hebben veel zachte leningen en giften gekregen van ex-kraakpanden, particulieren, vrienden en kennissen, daarmee kunnen we een hypotheek regelen. Daarnaast houden we de kosten laag door veel werk zelf te doen', zegt Minnema.

Romantische visie

Dat Nieuwland er kwam, is mede te danken aan de (lokale) politiek die hielp met de verkoop van het pand en bij de bestemmingswijziging. Maar overheidsbureaucratie kan dit soort initiatieven soms ook in de weg staan, blijkt in Den Haag. Daar willen bewoners van de Roggeveenstraat hun eigen straat kopen om sloop tegen te gaan. De wijk moet tegen de vlakte omdat het volgens woningcorporatie Haag Wonen te duur zou zijn om de woningen te renoveren.

De bewoners bedachten een oplossing: een wooncoöperatie oprichten, de straat voor een redelijke prijs opkopen en de woningen zelf opknappen. Haag Wonen vindt het een goed idee en wil wel meewerken, maar dit gaat voorlopig niet, omdat de regering eist dat de huizen voor een marktconforme prijs worden verkocht. De vereiste 90 procent van de taxatiewaarde kunnen de bewoners niet betalen. Haag Wonen en de bewoners gaan deze maand alsnog een voorstel indienen bij het ministerie van Binnenlandse Zaken om, bij wijze van experiment, de verkoop voor een lagere prijs toe te staan.

'Krakers waren een soort cultuurbewakers over de visie van de stad'

Eric Duivenvoorden, kraakhistoricus en ex-kraker

Mooie legale initiatieven, toch maakt Eric Duivenvoorden zich zorgen. 'We hebben tien jaar neoliberal beleid achter de rug. Er is ons ingeprent dat ieder verantwoordelijk is voor zijn eigen welzijn, dat heeft invloed op je beleving als burger in de stad. Een ergernis wordt niet meer als een collectief probleem gezien.'

Soms, zoals tijdens de Maagdenhuisbezetting vorig jaar, veert het oude activistische karakter van de stad even op. Er werd geprotesteerd voor een democratischere universiteit. 'Je merkt dan dat de stad daar gevoelig voor is, er is veel steun. Bij iedereen kun je een snaar raken, want iedereen is trots op de stad. Wat er nu ontbreekt is een richting of mensen die het voortouw nemen', zegt Duivenvoorden. 'Krakers waren een soort cultuurbewakers over de visie van de stad. Dat was een romantische visie, één van kleinschaligheid. De krakers hebben dat van de provo's overgenomen, het is van generatie op generatie doorgegeven en dat dreigt nu te verdwijnen. De ziel gaat uit de stad en er is niemand meer die daar op let.'

Bron: <http://www.volkskrant.nl/binnenland/krakers-zijn-jullie-daar-nog~a4261494/>